TIESAS SPRIEDUMS

(2013. gada 20. marts)

lietā E-3/12

Norvēģijas valsts, ko pārstāv Nodarbinātības ministrija, pret *Stig Arne Jonsson*

(Regula (EEK) Nr. 1408/71 – Migrējošo darba ņēmēju sociālais nodrošinājums – Bezdarbnieka pabalsti – Pastāvīga dzīvesvieta citas EEZ valsts teritorijā – Nosacījums par faktisko uzturēšanos pēdējās nodarbinātības valstī, lai saņemtu bezdarbnieka pabalstu)

(2013/C 277/07)

Lietā E-3/12 Norvēģijas valsts, ko pārstāv Nodarbinātības ministrija, pret *Stig Arne Jonsson* – pēc *Borgarting lagmannsrett* (*Borgarting* apelācijas tiesas) LŪGUMA Tiesai saskaņā ar 34. pantu Nolīgumā starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi attiecībā uz noteikumiem par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Eiropas Ekonomikas zonā – Tiesa, kuras sastāvā ir priekšsēdētāja vietas izpildītājs *Per Christiansen*, tiesneši *Páll Hreinsson* (tiesnesis-referents) un *Martin Ospelt* (*ad hoc*), 2013. gada 20. martā pasludināja spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda.

1. Valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru ir nepieciešams faktiski uzturēties attiecīgajā EEZ valstī, lai saņemtu bezdarbnieka pabalstu, ir pretrunā Regulas (EEK) Nr. 1408/71 71. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktam. Šādu tiesību normu nedrīkst attiecināt uz minētās regulas 71. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minētajām personām.

   a) Atbildot uz šo jautājumu, nav būtiski, vai bezdarbnieks dzīvo valstī, kas atrodas tuvu pēdējās nodarbinātības valstij.

   b) Turklāt tādos apstākļos, kādi ir saistībā ar atbildētāju pamatlietā, minētās regulas 71. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta piemērošanas nolūkā nav būtiski, vai bezdarbnieks savā dzīvesvietas valstī reģistrējas kā darba meklētājs un piesakās bezdarbnieka pabalstam.